

РЕШЕНИЕ

№ 5699

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 15 състав, в публично заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **12212** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. във връзка с § 8 от ПЗР на АПК.

Образувано е по жалба на В. М. С. от [населено място], [община], р-н „В.“, [улица], подадена чрез пълномощник адв. Б. - К., срещу мълчалив отказ на Кмета на Район „В.“ при Столична община да извърши административна услуга, заявена с искане с рег. № РВТ25-МД94-101 от 24.10.2025 г. - да бъде заверена молба-декларация за снабдяване с констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка за имоти, находящи се в [населено място], [община], р-н „В.“, които са индивидуализирани подробно в искането. Описани са три самостоятелни имота и четири мази, като е поискано да бъде издадено удостоверение дали за имотите е наличен акт за общинска собственост. Жалбоподателят чрез процесуалния си представител твърди, че е налице мълчалив отказ, който е незаконосъобразен, тъй като противоречи на материалния закон, на процесуалния закон и на целта на закона. Моли съдът да го отмени и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В съдебно заседание чрез процесуален представител жалбата се поддържа. Претендират се разноси. Ответникът по жалбата – кметът на Район „В.“ при Столична община, редовно призован не се

явява, не изпраща представител. В писмено становище, представено при изпращане на преписката в съда се поддържа становище, че не е налице мълчалив отказ: след попълване на преписката – последно на 05.11.2025г. администрацията е уведомила сестрата на заявителя на 13.11.2025г. за започнатата процедура за недвижим имот, на който тя се явява съсобственик. С тези аргументи се обосновава, че не е налице мълчалив отказ, който да подлежи на обжалване.

След преценка на събраните по делото доказателства, Административен съд – София град, второ отделение, петнадесети състав, приема от фактическа страна за установено следното:

Административното производство е започнало по искане рег. № РВТ25-МД94-101 от 24.10.2025 г. С него е заявено извършване на административна услуга заверяване на молба-декларация и издаване на удостоверение за обстоятелствена проверка за имоти, подробно описани в молбата. В молбата-декларация, чиято заверка се иска, е посочено, че заявителят не разполага с „пълни документи“ за собственост по отношение на имотите и в тази връзка иска да се снабди с констативен нотариален акт, издаден по обстоятелствена проверка.

С писмо от 29.10.2025г. заявителят е уведомен, на основание чл. 30 от АПК, че искането му страда от недостатъци, за отстраняването на които са дадени указания в седмодневен срок. На 03.11.2025г. заявителят е представил исканите документи. На 05.11.2025г. ги е представил и в заверен вид.

С писмо от 07.11.2025г., получено от адресата на 13.11.2025г. районната администрация е уведомила сестрата на заявителя за започналото производство и са ѝ дали срок от седем дни да изрази становище и да представи доказателства. На 17.11.2025г. сестрата на заявителя е възразила срещу извършване на административната услуга: срещу всички декларации за „незаконно построени“ сгради с аргумент, че се нарушава нейния дял за застрояване.

По повод исканата услуга няма произнасяне от страна на административния орган нито към момента на подаване на жалбата, нито към приключване на устните състезания.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК и е процесуално допустима. С оглед естеството на исканата услуга съдът приема, че срокът за извършването ѝ е едноседмичен – чл. 57, ал. 2 АПК, като срокът тече от отстраняване на нередовностите по заявлението. При това положение неизвършването на услугата в срок обуславя мълчалив отказ по чл. 58, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 57, ал. 2 АПК и § 8 ПЗР на АПК. Действията на административния орган по уведомяване на трето лице, заявяващо евентуални права, не

обосновават приложение на чл. 57, ал. 5 АПК, тъй като в производството по извършване на услугата не се решава спор за собственост, нито се установява материалното право на заявителя. Дори и да се приеме, че е приложима хипотезата на чл. 57, ал. 5 АПК, липсата на произнасяне към момента на приключване на устните състезания означава, че съществува годен за оспорване мълчалив отказ и производството е допустимо.

Разгледана по същество жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

С искането рег. № РВТ25-МД94-101 от 24.10.2025 г. е заявено извършването на административната услуга заверяване на молба-декларация и издаване на удостоверение за обстоятелствена проверка. Искането за извършването на административната услуга е направено от заинтересовано лице – такова, което иска да се снабди с констативен нотариален акт. В рамките на това производство административният орган няма правомощия да преценява дали заявителя има право да придобие имота по давност и да препятства посредством неизвършването на услугата снабдяването на заявителя с констативен нотариален акт. Исканата административна услуга е по повод бъдещо производство по чл. 587 от ГПК за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка във връзка с чл. 79 от ЗС, с цел установяване на изискуемите предпоставки, сред които и тази, че придобиването на имота по давност не е забранено съгласно чл. 86 от ЗС. Компетентен да извърши проверка относно правото на собственост на жалбоподателя е само и единствено нотариусът. Именно необходимостта в това производство да се представи документ, че имотът, за който жалбоподателят иска да се снабди с констативен нотариален акт, не е публична общинска собственост, обуславя интереса от извършваната услуга. Придобиването на имот, който не е публична държавна или публична общинска собственост по давностно владение е уреден от закона способ за придобиване на право на собственост. Извън компетентността на административния орган е да преценява наличието или отсъствието на предпоставките за придобиване по давност на имотите, за които се иска удостоверението. В него само се отбелязва има ли съставен акт за общинска собственост и евентуално – какви са данните за собствеността по имотния регистър. В рамките на това производство кметът на района няма правомощие да брани правото на собственост на трети лица.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваният отказ страда от порока превратно упражняване на власт и следва да бъде отменен като незаконосъобразен. С оглед естеството на оспорения акт, преписката следва да се върне на административния орган за произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение. Административният орган следва да бъде

задължен, съгласно чл. 174 от АПК, да се произнесе в срок до 7 дни от влизане на решението в сила, съобразно чл.57 ал. 2 от АПК.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски по делото от страна на жалбоподателя е основателна и следва да бъде уважена. По делото са представени доказателства за платена държавна такса в размер на 10 лв., и направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. От страна на ответника е направено възражение за прекомерност. Съдът намира, че уговорения и платен хонорар не е прекомерен, предвид нормата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Столична Община – район „В.“ следва да бъде осъдена да плати разноски в размер на 1010 лв. (516,40 евро), на основание чл. 143, ал.1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл.172 ал. 2 от АПК, чл. 173 ал. 2 от АПК и чл.174 от АПК и чл. 143, ал.1, вр. § 8 ПЗР от АПК, Административен съд – София - град второ отделение, петнадесети състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказа на Кмета на Район „В.“ при Столична община да извърши административна услуга, заявена с искане с рег. № РВТ25-МД94-101 от 24.10.2025 г., по жалба на В. М. С. от [населено място], [община], р-н „В.“, [улица].

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне в срок до 7 дни от влизане на решението в сила, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на материалния закон, дадени с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична Община – район „В.“ да заплати на В. М. С. от [населено място], [община], р-н „В.“, [улица], сумата от 516,40 евро, представляваща разноски по делото.